

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

1986

Εκτιμήσεις για το σύνολο του έτους.

Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών. Ελλειμμα 1,8 δισ.δολλ. έναντι στόχου 1,7 δισ.δολλ.=4,5% του ΑΕΠ. Το αντίστοιχο έλλειμμα το 1985 ήταν 3,3 δισ.δολλ.=10% του ΑΕΠ. Βελτίωση κατά 5,5% του ΑΕΠ, εκ της οποίας δύο μονάδες αποδίδονται σε εξωγενείς παράγοντες.

Πρόγραμμα διολίσθησης που απέβλεπε σε πτώση της σταθμισμένης ισοτιμίας της δραχμής κατά 9,5%. Σε συνδυασμό με την εισοδηματική πολιτική διατήρηση ακέραιη τη βελτίωση ως προς το σχετικό κόστος εργασίας κατά μονάδα βιομηχανικού προϊόντος (απέναντι στις ανταγωνίστριες χώρες) που επιτεύχθηκε με την εφάπαξ υποτίμηση. Άλλοι παράγοντες οδήγησαν σε μικρή, σχεδόν ανεπαίσθητη, χειροτέρευση της ανταγωνιστικότητας. Κατά τη διάρκεια του έτους, θα προστεθούν δύο ποσοστιαίες μονάδες διολίσθησης τον Νοέμβριο/Δεκέμβριο σαν "προκαταβολή" για το 1987.

Τιμές και Εισοδήματα. Αύξηση του ΔΤΚ κατά 16,5% αρχή-τέλος έτους έναντι στόχου 16% και έναντι αύξησης κατά 25% το 1985. Χωρίς το πρόσφατο "πάγωμα" τιμών εκτιμάται ότι θα έφθανε στο 17,5%. Εως και τον Αύγουστο ο ρυθμός ήταν συνεπής με το στόχο του 16%. Οι υπερβάσεις του Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου αποδίδονται κυρίως στις πληθωριστικές προσδοκίες που δημιούργησε η αύξηση κατά 15% των τιμών των Δημοσίων Επιχειρήσεων που έγινε στα μέσα Αυγούστου και στις παρενέργειες του ΦΠΑ.

Η ΑΤΑ για το σύνολο του έτους ανέρχεται στο 11,3%. Με την υπόθεση ότι η αύξηση του ΔΤΚ θα είναι 16,5%, το διορθωτικό ποσοστό που θα οφείλεται στους εργαζόμενους στο τέλος του έτους θα είναι 1,3%. (Η υπόλοιπη διαφορά μεταξύ 16,5% και 11,3% εξηγείται από τον "εισαγόμενο πληθωρισμό").

Οι αποδοχές των μισθωτών στον αστικό τομέα (περιλαμβανομένων και αυξήσεων εκτός ΑΤΑ - ωρίμανση, δικαστικοί, στρατιωτικοί) εκτιμάται ότι θα αυξηθούν κατά 14,6% σε μέσα επίπεδα, έναντι αύξησης του ΔΤΚ κατά 22,8% σε μέσα επίπεδα, ήτοι μείωση πραγματικών αποδοχών κατά 6,7%. Αύξηση αγροτικών εισοδημάτων 18% από την οποία 2 ποσοστιαίες μονάδες οφείλονται στην αύξηση παραγωγής.

Οικονομική Δραστηριότητα : ΑΕΠ + 0,5 έως + 1% έναντι αρχικής πρόβλεψης για -0,5%. Εξηγείται από μεγαλύτερη μείωση της αποταμίευσης από ότι είχε υποτεθεί και τη μικρότερη μείωση των δαπανών του δημοσίου απ' ότι είχε προϋπολογισθεί.

Βιομηχανική Παραγωγή πρώτου επταμήνου σχεδόν +4%, αλλά αισθητή μείωση τον Αύγουστο κάνει προβλέψεις για το έτος δύσκολες. Μάλλον όμως προοιονίζεται ευνοϊκή πορεία γιατί αύξηση όγκου εξαγωγών και υποκατάσταση εισαγωγών, λόγω βελτιωμένης ανταγωνιστικότητας, αποτελούν γερό στήριγμα.

Ογκος επενδύσεων +3%, αλλά αύξηση οφείλεται στις οικοδομές. Υπόλοιπες επενδύσεις στάσιμες.

Ανεργία λίγο χαμηλότερη το δεύτερο τρίμηνο του 1986 έναντι του αντίστοιχου του 1985 -7,5% έναντι 7,8% σύμφωνα με τη δειγματοληψία της ΕΣΥΕ. Η αύξηση των εγγεγραμμένων ανέργων στον ΟΑΕΔ οφείλεται σε σημαντικά κίνητρα για εγγραφή που δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους.

Δημοσιονομικά. Μείωση ελλείμματος του δημόσιου τομέα (ευρεία έννοια) κατά 4,4% του ΑΕΠ (από 17,9% στο 13,5%). Συγκρίνεται με 4% που ήταν ο στόχος του σταθεροποιητικού προγράμματος και με ένα πολύ πιο φιλόδοξο στόχο που προέκυψε από τον Προϋπολογισμό - 6,8% σε ταμειακή βάση. Στη μείωση του ελλείμματος κατά 4,4% συνετέλεσε ο φόρος επί των πετρελαιοειδών κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες χάρις στο απροσδόκητο όφελος από την μείωση των διεθνών τιμών πετρελαίου. Συνεπώς τα προϋπολογισθέντα μεγέθη εστερούνται τελείως ρεαλισμού. Η απόκλιση του Τακτικού Προϋπολογισμού θα ανέρχονταν στα 150 δισ.δρχ. χωρίς το όφελος από το πετρέλαιο, ενώ η απόκλιση των Δημοσίων Οργανισμών (Βασικά ΙΚΑ και ΝΑΤ) εκτιμάται πάνω από 60 δισ.δρχ. Οι Δημόσιες Επιχειρήσεις θα σημειώσουν μικρή απόκλιση χάρις στις αυξήσεις κατά 15% τον Αύγουστο οι οποίες όμως ήταν εις βάρος του πληθωρισμού. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα αποκλίνει προς το χαμηλότερο κατά 7 δισ.δρχ.

Νομισματικά. Σοβαρή απόκλιση ως προς την πιστωτική επέκταση που προέβλεπε το Νομισματικό Πρόγραμμα προς το δημόσιο τομέα γιατί είχε ενσωματωθεί στο πρόγραμμα η φιλόδοξη μείωση του ελλείμματος του δημοσίου που προαναφέρθηκε. Οι νομισματικές αρχές είναι υποχρεωμένες να χρηματοδοτούν το έλλειμμα του δημοσίου. Κατά τα άλλα, μετά από ορισμένα διορθωτικά μέτρα τον Μάιο-Ιούνιο, τα οποία δημιούργησαν μία προσωρινή στενότητα ρευστότητας, τα νομισματικά μεγέθη εκτιμάται ότι θα κινηθούν στο σύνολο του έτους κοντα στις προβλέψεις/στόχους του Νομισματικού Προγράμματος.

Γενικές παρατηρήσεις. Η βελτίωση σε όλους τους τομείς της οικονομίας για τους οποίους είχε θέσει στόχους το σταθεροποιητικό πρόγραμμα είναι πολύ σημαντική. Δεν αναμένεται να προκύψουν παρά μικρές αποκλίσεις από τους στόχους αν και οι αβεβαιότητες που συνοδεύουν την εφαρμογή του ΦΠΑ μπορεί να προκαλέσουν εκπλήξεις. Στο μέτρο όμως που η προσέγγιση στους στόχους βοήθησε σημαντικά από εξωγενείς παράγοντες - πράγμα που εντοπίζεται κυρίως στο έλλειμμα του δημοσίου τομέα η επιτυχία του προγράμματος δεν είναι πλήρης.

Η υπερβάλλουσα ζήτηση, που αντικατοπτρίζονταν σε ένα υπερδιογκωμένο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών, συμπίεστηκε σημαντικά σαν αποτέλεσμα της εισοδηματικής πολιτικής και της μείωσης του ελλείμματος του δημοσίου τομέα.

Ο συνδυασμός της εισοδηματικής και της συναλλαγματικής πολιτικής βελτίωσαν αισθητά την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, η βελτιωμένη ανταγωνιστικότητα ~~συμπίεση της υπερβάλλουσας ζήτησης~~, οδήγησε σε βελτίωση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. Η εισοδηματική πολιτική στήριξε την διαδικασία μείωσης του πληθωρισμού, συνεπικουρούντων και των δημοσιονομικών και νομισματικών μέτρων τα οποία δεν υπενόμειναν από την πλευρά της ζήτησης την αντιπληθωριστική πορεία.

Ο συνδυασμός της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας και της μείωσης της συνολικής εγχώριας ζήτησης επεδίωκε την διατήρηση, ή ανεπαίσθητη κάμψη του επιπέδου οικονομικής δραστηριότητας, ώστε να αποφευχθεί η ύφεση. Στην πράξη το ΑΕΠ σημείωσε κάποια αύξηση.

Το κόστος που προκλήθηκε από το σύνολο των σταθεροποιητικών μέτρων εντοπίζεται στην αισθητή μείωση των πραγματικών εισοδημάτων, κυρίως των μισθωτών. Αλλά χωρίς αυτό το κόστος ^{δεν} θα ήταν δυνατόν να μειωθεί η υπερβάλλουσα ζήτηση και να ξεπεραστεί η έλλειψη ανταγωνιστικότητας που οδηγούσαν μαθηματικά σε εθνική χρεοκωπία. Το ότι το βάρος της σταθεροποίησης έπεσε στους ώμους των μισθωτών ήταν εν μέρει αναπόφευκτο και εν μέρει οφείλεται στην μερική μόνο εφαρμογή των προβλεφθέντων μέτρων για τον αγροτικό τομέα και την σοβαρή υστέρηση εσόδων από άμεσους φόρους που δεν επιβαρύνουν τους μισθούς και τα ημερομίσθια.

Ενα μεγάλο μέρος της μακροοικονομικής πολιτικής για το 1987 είναι προκαθορισμένο από στόχους που έχουν προαναγγελθεί. Αυτοί αφορούν τον πληθωρισμό -10% αρχή-τέλος έτους - το έλλειμμα του δημοσίου τομέα - περαιτέρω μείωση

κατά 4% του ΑΕΠ - και τη συνολική εγχώρια πιστωτική επέκταση -11%.

Για το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών ο στόχος αφορά το 1988 και είναι η μηδενική αύξηση του εξωτερικού χρέους, δηλαδή έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών=εισροή ιδιωτικών κεφαλαίων. Υπάρχουν και ορισμένες υποχρεώσεις που αφορούν το εξωτερικό εμπόριο όπως η μείωση των εξαγωγικών επιδοτήσεων.

Τιμές και Εισοδήματα. Οι πρωτογενείς παράγοντες που προβλέπεται ότι θα καθορίσουν την εξέλιξη των τιμών και κατά το 1987 είναι η αύξηση των μισθών και ημερομισθίων, η επίδραση του κόστους των εισαγόμενων αγαθών και η αύξηση των τιμών των εγχωρίως παραγομένων γεωργικών προϊόντων. Σημαντική αυξητική επίδραση στις τιμές θα προέλθει επίσης από την εφαρμογή του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ). Σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις, η εισαγωγή του ΦΠΑ θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του δείκτη τιμών καταναλωτή τον Ιανουάριο του 1987 κατά 2 ποσοστιαίες μονάδες.

Με τα σημερινά δεδομένα και με την προϋπόθεση ότι η εφαρμογή της νέας εισοδηματικής πολιτικής θα συνεχιστεί, ο πληθωρισμός θα ήταν δυνατόν να συγκρατηθεί στο 10% στην διάρκεια του 1987.

Παρά το γεγονός ότι ο ρυθμός ανόδου της αμοιβής εργασίας σημείωσε σημαντική επιβράδυνση φέτος, η μέση αύξηση των αποδοχών στην διάρκεια του 1986 υπολογίζεται ότι ήταν κατά 3 περίπου μονάδες ποσοστιαίες μεγαλύτερη από εκείνη που αναμένονταν, σύμφωνα με την εισοδηματική πολιτική που είχε εξαγγελθεί.

Αυτό οφείλεται κυρίως στο ότι κατά την διάρκεια του έτους σημειώθηκαν υπερβάσεις, κυρίως στο δημόσιο τομέα (δικαστικοί, στρατιωτικοί, κλπ).

Με αφετηρία την διαπίστωση αυτή και για να εξασφαλισθεί παραπέρα επιβράδυνση του ρυθμού αύξησης του κόστους εργασίας, σε επίπεδα που θα είναι συνεπή με συγκράτηση του πληθωρισμού στο 10%, επιβάλλεται να συνεχιστεί η αυστηρή εφαρμογή του συστήματος της ΑΤΑ, έτσι ώστε η αναπροσαρμογή των μισθών και ημερομισθίων να γίνεται ανα τετράμηνο με βάση φιλόδοξους στόχους για τον αναμενόμενο πληθωρισμό. Με βάση ορισμένες εκτιμήσεις, που λαμβάνουν υπόψη την προβλεπόμενη εξέλιξη του δείκτη τιμών καταναλωτή ανα τετράμηνο στο 1987 και την πιθανή επίπτωση στον τιμάριθμο από τον εισαγόμενο πληθωρισμό, η ΑΤΑ που θα καβαληθεί την 1.1.87 θα πρέπει να κυμανθεί γύρω στο 3,5%. Θα πρέπει να είναι μηδενική την 1.5.87 και να περιοριστεί σε 3,5% την 1.9.87.

Η πολιτική αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα αύξηση των μέσων αποδοχών στον αστικό τομέα κατά 8 - 8,5% στη διάρκεια του 1987 (στο ποσοστό αυτό περιλαμβάνεται και η λεγόμενη ωρίμανση -2 ποσοστιαίες μονάδες στο 1987). Η υπόθεση αυτή για την αύξηση της μέσης αμοιβής εργασίας, σε συνδυασμό με την πρόβλεψη ότι θα παραμείνει στάσιμη η παραγωγικότητα, συνεπάγεται αύξηση του μέσου κόστους εργασίας επίσης κατά 8 - 8,5%.

Αυξητικές επιδράσεις στις τιμές καταναλωτή αναμένεται ότι θα προέλθουν και από την αύξηση του κόστους εισαγωγών. Για τον υπολογισμό της αύξησης των τιμών εισαγωγών ελήφθησαν υπόψη οι προβλέψεις για την εξέλιξη των διεθνών τιμών και υιοθετήθηκε η υπόθεση ότι σύμφωνα με την προβλεπόμενη συναλλαγματική πολιτική, θα σημειωθεί βαθμιαία ανατίμηση των ξένων νομισμάτων έναντι της δραχμής κατά 9% περίπου μέσα στο 1987. Σύμφωνα με τις προβλέψεις αυτές, ο ρυθμός αύξησης της τιμής των εισαγωγών υπολογίζεται για το 1987 σε 11 - 12%. Παράλληλα, όμως προβλέπεται σημαντική μείωση του ρυθμιστικού φόρου το 1987 και βαθμιαία κατάργηση των υποχρεωτικών προκαταβολών για εισαγωγές μέχρι το τέλος του Απριλίου του 1987. Σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις, οι δύο αυτοί παράγοντες θα μπορούσαν να συγκρατήσουν το ρυθμό αύξησης του κόστους των εισαγωγών σε επίπεδο κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες περίπου χαμηλότερο από εκείνο που αναφέρθηκε πιο πάνω, δηλαδή γύρω στο 6 - 7%.

Τέλος, για να συγκρατηθεί ο πληθωρισμός το 1987 στο 10% η αύξηση του επιπέδου των τιμών των αγροτικών προϊόντων θα πρέπει να περιοριστεί σε 7% έναντι αντίστοιχης αύξησης το 1986 13%.

Το συνολικό αποτέλεσμα των επιδράσεων αυτών είναι η υπολογιζόμενη αύξηση μεταξύ Δεκεμβρίου 1986 και Δεκεμβρίου 1987, του δείκτη τιμών καταναλωτή κατά 10%. Είναι αυτονόητο ότι, κάτω από τις συνθήκες αβεβαιότητας που επικρατούν στην οικονομία, οι προβλέψεις αυτές υπόκεινται σε μεγαλύτερα από τα συνηθισμένα περιθώρια σφάλματος. Επίσης, προϋποθέτουν : Πρώτο, ότι η αναπροσαρμογή των τιμολογίων των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών κοινής ωφέλειας θα είναι κατά μέσο όρο ίση περίπου με την αύξηση του δείκτη τιμών καταναλωτή, και δεύτερο, ότι θα εφαρμοσθεί αυστηρή νομισματική, πιστωτική και δημοσιονομική πολιτική και ότι θα τεθεί υπό έλεγχο η ρευστότητα της οικονομίας, ώστε να μεταστραφούν οι πληθωριστικές προσδοκίες και να αποφευχθούν νέες κερδοσκοπικές αυξήσεις των τιμών ιδιαίτερα στα διάφορα στάδια διανομής και εμπορίας προϊόντων.

Ισοζύγιο Πληρωμών. Εφικτός θεωρείται ένας στόχος για 1,25 δισ.δολλ. Ένας πιο φιλόδοξος στόχος προσκρούει στο ότι δυνατή βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, χωρίς να διακινδυνεύσουμε το στόχο για το πληθωρισμό, είναι ελάχιστη.

Ο συνδυασμός διολίσθησης 11% και ΑΤΑ 7% οδηγεί σε βελτίωση του σχετικού κόστους εργασίας κατά 5 - 6% αλλά η βελτίωση αυτή σχεδόν αντισταθμίζεται από την επιβεβλημένη λόγω ανειλλημμένων υποχρεώσεων μείωση των επιβαρύνσεων επί των εισαγωγών και των επιδοτήσεων των εξαγωγών. Γι' αυτό πέφτει δυσανάλογο βάρος για τη βελτίωση του ισοζυγίου στο εναλλακτικό μέσο πολιτικής, την απελευθέρωση πόρων μέσω της μείωσης του ελλείμματος του δημόσιου τομέα. Η μείωση αυτή θα οδηγήσει στην κάμψη της συνολικής εγχώριας ζήτησης. Η μείωση των ελλειμμάτων του δημόσιου τομέα είναι αναγκαία για την επελευθέρωση πόρων που απαιτούνται για την αύξηση εξαγωγών και την υποκατάσταση εισαγωγών. Επίσης δυσανάλογο βάρος πέφτει στους άδηλους πόρους.

Είναι όμως πιθανό το 1,25δισ.δολλ. να αποτελεί συντηρητικό στόχο σε σχέση με τα δυνατά αποτελέσματα που μπορεί να αναμένονται από το πακέτο της οικονομικής πολιτικής για το 1987.

Δημοσιονομικά. Στόχος είναι η μείωση του ελλείμματος του δημόσιου τομέα κατά 4%. Η επίτευξή του, για δεύτερο στη σειρά έτος, αποτελεί εξαιρετικά δύσκολο έργο, παρόλο που διευκολύνεται από την εφάπαξ διόγκωση εσόδων (50δισ.δρχ., ήτοι 0,8% του ΑΕΠ) από τον ετεροχρονισμό εισπράξεων που συνοδεύει την αλλαγή από το τρέχον σύστημα έμμεσης φορολογίας στο ΦΠΑ. Οι δυσκολίες πηγάζουν από το ότι οι συντελεστές άμεσης φορολογίας είναι ήδη υψηλοί, ότι αύξηση των έμμεσων φόρων οδηγεί σε αύξηση τιμών και ότι οι δαπάνες για τόκους και οι δαπάνες των ασφαλιστικών οργανισμών υπόκεινται σε έντονα αυξητικές τάσεις.

Λαμβάνοντας υπόψη την μέχρι τώρα εμπειρία σημαντικών εποκλίσεων μεταξύ προϋπολογισμού και αποτελεσμάτων, επιβάλλεται η άμεση προετοιμασία σχεδίων για συμπληρωματικά μέτρα που θα μπορούν να συμβάλλουν σε μείωση του ελλείμματος κατά 1,5% του ΑΕΠ σε ετήσια βάση.

Εκφράζονται σοβαρές ανησυχίες για την "ποιότητα" των μέτρων που προτείνει ο προϋπολογισμός για την επίτευξη του στόχου και επισημαίνονται τρεις τομείς δαπανών οι οποίοι πρέπει να γίνουν αντικείμενα ιδιαίτερης προσοχής για να επιτευχθεί ποιοτική αναβάθμιση του προϋπολογισμού (πλεονάζων προσωπικό στο δημόσιο τομέα, επιδοτήσεις στη γεωργία, ελλείμματα των ασφαλιστικών οργανισμών και ταμείων).

Νομισματικά. Το νομισματικό Πρόγραμμα καταρτίζεται μετά την κατάθεση Προϋπολογισμού γιατί πρέπει να είναι συνεπές με το προβλεπόμενο έλλειμμα του δημόσιου τομέα, όπως επίσης και με τους στόχους για το ισοζύγιο και τον πληθωρισμό. Είναι όμως γνωστό από καιρό ότι ο στόχος για την συνολική εγχώρια πιστωτική επέκταση θα είναι 11%. Αυτό το ποσοστό φαίνεται συνεπές με τους προαναφερθέντες στόχους και σε συνδυασμό με το προς χρηματοδότηση έλλειμμα του δημόσιου τομέα εκ πρώτης όψεως φαίνεται να επιτρέπει πιστωτική επέκταση προς τον ιδιωτικό τομέα επίσης κατά 11%, που υπερβαίνει κατά τι το στόχο για 10% πληθωρισμό και υποδηλεί ένα ανετότερο πιστωτικό κλίμα από το 1986..

Υπάρχει γενική συμφωνία ότι, εφόσον ο πληθωρισμός ακολουθήσει μία τροχιά συνεπή προς τον στόχο μία πρώτη μείωση επιτοκίων θα πρέπει να γίνει κατά την διάρκεια του έτους, διαφέρουν όμως οι απόψεις ως προς το πότε θα έχουν ωριμάσει οι συνθήκες.

Οικονομική δραστηριότητα. Αναμένεται μείωση του ΑΕΠ κατά 0,5 έως 1% διότι η βελτίωση του ισοζυγίου δεν θα εξουδετερώνει τελείως την μείωση της συνολικής εγχώριας ζήτησης. Υπάρχουν όμως ιδιομορφίες οι οποίες πρέπει να ερευνηθούν περισσότερο. Εάν πραγματοποιηθεί μείωση έως 1%, δεν θα υπάρξει αθροιστικά μείωση μέσα στην διετία 1986-87 που θα είναι ένα σχετικό επίτευγμα ενόψει ενός αυστηρού σταθεροποιητικού προγράμματος.

Διόγκωση του ποσοστού συνεργασίας ανάλογη με το ποσοστό μείωσης του ΑΕΠ δεν αποκλείεται.

Γενικές παρατηρήσεις. Το δεύτερο έτος του σταθεροποιητικού προγράμματος δεν συνοδεύεται, όπως είναι φυσικό, από θεαματικά μέτρα. Τα μέσα οικονομικής πολιτικής είναι τα ίδια και εκείνο που χρειάζεται είναι ο βέλτιστος συνδυασμός τους (μέσα στα στενά περιθώρια που επιτρέπουν διάφοροι περιοριστικοί παράγοντες) για την επίτευξη φιλόδοξων αλλά εφικτών στόχων.

Ο στόχος για μείωση του ελλείμματος του δημόσιου τομέα (4% του ΑΕΠ) είναι ο δυσκολότερος, αλλά ούτε και ο στόχος για τον πληθωρισμό (10% αρχή-τέλος έτους) μπορεί να επιτευχθεί χωρίς ιδιαίτερη προσοχή. Ίσως ο στόχος για το ισοζύγιο (1,25 δισ.δολλ.) να είναι συντηρητικός.

Αποκλίσεις κατά τη διάρκεια του έτους θα προκύψουν. Το σημαντικό είναι να αντιμετωπιστούν έγκαιρα, γι' αυτό και χρειάζεται η συστηματική παρακολούθηση των εξελίξεων.